

være Udfigt til at faa Sagen fort igennem. Men dette har man ikke tænkt paa, dette har man ikke sørget for; men i Stedet for har man netop med Glæde tilspidset Sagen partipolitisk til det yderste, og man glæder sig utvivlsomt til, at man nu ret snart skal faa Lejlighed til at udpege Høire som det obskurantistiske Parti. Og naar nu den Del af Venstre, som jeg slutter mig nærmest til, formodentlig vil vise sig ikke at være gunstig stemt for dette Forslag, ikke paa Grund af dets Realitet, men paa Grund af den Maade, hvorpaa Sagen er bleven behandlet, saa glæder man sig altsaa til ogsaa at kunne udlægge disse Folk som de store Obskurantister her i vort Samfund. Det er egentlig efter min Overbevisning det, som tilsigtes, og ikke andet. Min Stilling over for Forslaget er altsaa den, at jeg billiger dets Realitet og i høj Grad ønsker, at dette Forslag en Gang maa blive til Lov, og at jeg haaber, at vedkommendes Venner ikke ville begaa flere Fejl, flere Taktløsheder, som skulle udskyde dette Tidspunkt til en fjernere Fremtid. Men jeg ser tillige saaledes paa Sagen, at man i den Grad har overset den formelle Side, overset Betimelighedshensynet, overset den offikialistiske Side af Sagen, at det kunde maaste for mig i Grunden være naturligt, om jeg ved denne Lejlighed afholdt mig fra at stemme, idet jeg jo altsaa drages til modsatte Sider overfor denne Bevilling. Men jeg vil dog ikke gøre det. Da jeg har en til Visshed grænsende Formodning om, at de fleste af mine nærmeste Partifæller paa Grund af Forholdene ville stemme imod Bevillingen, vil jeg ogsaa ligefrem sige, at jeg stemmer imod den. Men jeg ønsker min Afstemning forstaaet saaledes, at jeg ikke her stemmer imod Dr. Georg Brandes og hans Fortjenester af det danske Nandsliv, som jeg fuldelig anerkender, men at jeg stemmer imod de saakaldte Venner af ham, som misbruge ham og hans Stilling og spille Boldt med en af hans væsentligste Interesser for at tjene partipolitisk Hjemed. Og jeg ønsker ligesom ved andre Lejligheder med det Parti, som det forekommer mig her i vort Folketing for Tiden gør det bedste og sundeste politiske Arbejde, som der overhovedet gives, og arbejder hen paa at bringe os, saa vidt det er muligt, ud af de elendige Tilstande, hvori vi for Øjeblikket befinde os, i alt Fald skabe en Grund, hvorpaa der kunde bygges bedre Tilstande — jeg ønsker, siger jeg, sammen med disse samme Mænd, som jeg har sluttet mig til under de forhaandenværende Forhold, og til hvis Politik jeg har givet min Stemme — jeg ønsker ligeledes i dette Tilfælde at have den Vre

med dem at dele den Bagvaskelse og Mistænkeliggørelse, som sikkert skal udvikles af denne Sag.

Bluhme: Med Hensyn til det sidste Punkt, som blev omtalt af den sidste ærede Taler, har jeg her i Salen kun hørt saglige Grunde fremført af Ordføreren for, at man burde bevilge Understøttelsen til den omtalte Mand, og jeg beklager, at det Medlem, der nu satte sig, og som er en human tænkende Mand og gerne vil fremme humane Formaal, har valgt at bruge sin Stemmegivning over dette Punkt paa en saadan Maade, som han har sagt at ville benytte, der langt fra at holde sig til saglige Grunde kun er baseret paa temmelig hadste Udtalelser mod dem af hans Kolleger her, der ikke dele hans politiske Standpunkt. Det er i alt Fald ikke den bedste Maade at bringe de forskellige Grupper til at arbejde sammen paa, og foreløbig tror jeg, at den Gruppe, han talte imod, næppe vil kunne gøre sig Haab om at vinde stor Tilslutning, om den skulde gaa ud i Folket og benytte Nægtelsen af Understøttelsen til Dr. Brandes som Vaaben i Valgkampagnen. Thi Befolkningen staar for en stor Del uforstaaende i saa Henseende, saa paa Valgtribunerne tror jeg ikke, det har stor Betydning. Men derimod har det stor Betydning, naar saadanne Udtalelser som dem, vi nu hørte, falde her i Salen; thi de skulde sikkert virke til at splitte endnu mere og bringe endnu mere Uvilje mellem de forskellige Grupper. Jeg beklager meget, at det ærede Medlem, med hvem jeg i saa høj Grad sympatiserer, har kunnet lade sig rive hen til saadanne Udtalelser som dem, der faldt fra ham.

Den Sag, for hvilken jeg har bedt om Ordet, er Vædringsforslagene med Hensyn til Kirkerne. Hvad disse angaa, er det egentlig talt først anden Behandling, vi ere ved. De blive indsatte til tredje Behandling, og jeg maa derfor tillade mig at motivere mit Standpunkt over for dem. Og jeg kan da ikke forstaa, at man her i Tinget kan gaa med til at bevilge saa enorme Udgifter, som her foredræs til ny Kirker og ny Præsteembeder. Allerede et Par Gange i denne Samling har jeg haft Lejlighed til at udtale min Andren over, at Oppositionen over for dette Ministerium kan gaa med til stadig at forhøje Udgifterne til Embedsmændene, stadigt forlanger man flere Embedsmænd og stadig højere Lønninger til dem. Her er paa nu et Forslag i den Retning, og Oppositionen bevilger dem næsten endnu, inden Regeringen har forlangt dem. Der blev af den ærede